

skeligt for rådet at finde mulighed for i tilstrækkelig grad at beskæftige sig med generelle spørgsmål. Rådet har i dag en faglig sekretær (heltid) og en juridisk sekretær (halvtid).

De nævnte enkeltsager består mængdemæssigt især af sager vedrørende overtrædelse af dyreværns- og dyrevelfærdslovgivningen, et område, som ressortmæssigt henhører under justitsministeren. Rådet udtaler sig i disse sager alene om de veterinærfaglige spørgsmål. Justitsministeren har i medfør af dyreværnsloven, lov nr. 386 af 6. juni 1991, nedsat et særligt råd vedrørende dyreværnsspørgsmål, Dyreværnsrådet, som især skal rådgive justitsministeren angående dyreværn i forbindelse med fastsættelse af regler efter dyreværnsloven. Justitsministeren har endvidere i medfør af dyreværnsloven nedsat Det dyreetiske Råd, som rådgiver ministeren om dyreetiske spørgsmål i forbindelse med dyreværn. Der er således 3 råd på området dyreværn: et befatter sig med etik, et andet med veterinærforhold og det tredje med andre dyreværnsforhold end de veterinære. Ud over sager om dyreværn og dyrevelfærd har Det Veterinære Sundhedsråd behandlet sager om erstatninger i forbindelse med handel med dyr og ansvarssager.

Det fremgår af fortryk til rådets årsberetning for 2001, at rådet dette år havde behandlet 10 handelssager, 16 ansvarssager, 132 dyreværnssager, 2 medicinalsager, 1 sag om foder og fodertilskud samt 22 andre sager, i alt 191 sager. Det er oplyst, at rådet i 2002 har behandlet 261 sager i alt, hvoraf 164 har været dyreværnssager.

Med henblik på at sikre mulighed for en effektiv udnyttelse af ressourcerne hos Det Veterinære Sundhedsråd foreslås det at begrænse mulighederne for at forelægge konkrete sager for rådet. Det foreslås derfor, at forespørgsler herom rettes til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Det bemærkes, at det som hidtil alene vil være de veterinære aspekter, der vil blive behandlet i forbindelse med forespørgslerne og ikke de f.eks. strafferetlige.

Ordringen tænkes indtil videre administreret således, at forespørgsel skal indgives til Fødevedirektoratet.

Fødevedirektoratet udtaler sig i disse sager dels på grundlag af den almindelige veterinærfaglige indsigt i ministeriet, dels på baggrund af generelle udtalelser fra Det Veterinære Sundhedsråd.

Hvis Fødevedirektoratet ikke i den konkrete sag mener at være i besiddelse af den fornødne ekspertise, kan sagen forelægges Det Veterinære Sundhedsråd.

Er der tale om sager af mere principiel karakter, vil spørgeren dog kunne anmode Fødevedirektoratet om, at sagen forelægges for Det Veterinære Sundhedsråd.

Sager, hvor ministeriets myndighedsudøvelser er omtvistet, vil ligeledes kunne forelægges for Det Veterinære Sundhedsråd.

Det skal samtidig bemærkes, at spørgeren ikke er tvunget til at forelægge sagen for Fødevedirektoratet, men frit kan vælge at rådspørge andre sagkyndige f.eks. Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole eller at foretage syn og skøn.

Med de foreslåede ændringer af forholdene omkring Det Veterinære Sundhedsråd vil rådet få bedre mulighed for at afgive udtalelser om generelle forhold, f.eks. spørgsmål af generel karakter og ny lovgivning.

Til kapitel 8

Veterinære laboratorier

Til § 30

Den foreslåede bestemmelse viderefører i omskrevet form § 18 i lov om dyrlægegerning m.v.

Bestemmelsen fastslår, at oprettelse og drift af laboratorier, der erhvervsmæssigt påtager sig diagnostiske undersøgelser som led i bekæmpelsen af smitsomme husdyrsygdomme, eller som fremstiller vacciner, sera og lignende produkter til forebyggelse eller behandling af husdyrsygdomme må kun finde sted efter godkendelse fra ministeren.

Bestemmelsen har til formål at åbne mulighed for, at der kan føres fornøden kontrol med, at sådanne virksomheder drives på forsvarlig måde.

Den gældende bestemmelse har været anvendt til at fastsætte regler om krav til godkendte diagnostiske laboratorier, jf. bekendtgørelse nr. 1394 af 28. december 2000 om godkendelse af og tilsyn med diagnostiske laboratorier. En forudsætning for godkendelsen er således, at en række forhold f.eks. laboratoriets indretning og den ansvarlige laboratorieleders uddannelse og kvalifikationer findes tilfredsstillende i forhold til de konkrete undersøgelser, som laboratoriet er godkendt til. Et godkendt laboratorium skal bl.a. føre journal over udførte undersøgelser og indberette undersøgelsernes resultat til kontrolmyndigheden.